

ДАЉИ РАД НА КЊИЗИ «ЗЕЛЕНБАБИНИ ДАРОВИ» ИВАНЕ НЕШИЋ

О писцу: Ивана Нешић је историчарка уметности и писац. Рођена је 1981. године у Ћуприји, а данас живи у Београду. За књигу «Зеленбабини дарови» добила је награду «Невен» за најбољу дечију књигу у 2013. години.

Соја: Шта Вас је инспирисало да напишете чаробну књигу «Зеленбабини дарови»?

Ивана: Пошто су «Зеленбабини дарови» моја прва књига, инспирисало ме је готово све што сам до тада доживела, читала или слушала. Тога је наравно било много, па сам одабрала ствари које су најближе мом бићу, локалне приче и теме.

Соја: Ко Вам је у детињству причао приче?

Ивана: Укратко - сви! Без све шале, у мојој породици се причање прича веома неговало па су ми причале бабе и деде, родитељи, тетке, ... Било да су у питању приче из њиховог детињства, бајке, анегдоте или чак вицеви.

Алекса: Да ли Вам је нешто отежавало писање књиге, недостатак инспирације или тако нешто?

Ивана: Писање књиге је веома дуг процес. Не пише вам се баш увек и често се осећате као да радите домаћи. Али, ако вас довољно занима то што пишете, ако се вежете за ликове и желите да испратите њихов пут до краја, све то није много тешко.

Алекса: Како би сте Ви описали ову књигу?

Ивана: Описати «Зеленбабине дарове» било би исто што и покварити крај књиге. Али покушаћу у две речи: «Зеленбабини дарови» су потпуно неочекивани.

Вања: Ко Вам је омиљени лик у овој књизи?

Иако се појављује прилично касно у књизи и мени је, као и бројним читаоцима, мала корњача Паун врло брзо освојио срце. То је и разлог што у наредне две књиге триологије «Тајни немуштог језика» и «Новчићу судбине», Паун игра велику улогу.

Вања: За који лик Вам је требало највише времена да га развијете?

Ивана: Иако су моје књиге препуне авантура, за мене оне ипак почивају на ликовима. За мене су они живи. Ликови и њихови међусобни односи су ми главна ствар. И зато не проводим много времена развијајући ликове саме за себе. Допуштам им да настану, мењају и сазревају током саме приче, баш као што нам се дешава током наших живота.

Асја: Да ли је лик Мике инспирисан неким стварним ликом из Вашег живота?

Ивана: Мика карактером личи на све нас «књишке мољце» и љубитеље слаткиша. Мислим да већина нас барем у неком сегменту може да се поистовети с њим. Што се физичког изгледа тиче, Мика јесте поприлично инспирисан једним дечаком ког сам познавала, нећу рећи киме јер то не би било лепо.

Асја: Када и како сте се заинтересовали за натприродна бића из словенске митологије?

Ивана: Митологија ме је занимала откако знам за себе. Грчки богови и хероји, сјајно! Али онда сам порасла и схватила да је и наша митологија богата и разноврсана, али да нема довољно прегледа, прича и уопште, занимљивог садржаја који се њоме бави. Сада је ситуација мало другачија, вероватно јер су моје бројне колеге дошле до сличног закључка и то ме веома радује.

Хвала Ивани Нешић на овом инспиративном разговору!

ОПЕТ СА ГАГОМ НА НОЋ КЊИГА

Соја: У петак 09.12.2022. године је била „Ноћ књига“ у Лагуни. Били смо у књижари где само једна особа купује све књиге сваке године, наша Гага. Сад су ту били и неки нови клинци, нови Гагини шмекери и шмизле. Од нас старих ђака били смо Никита, Алекса и ја. Успели смо да на кратко поразговарамо са њом и да добијемо препоруку за књиге. Морам да вам пренесем поруку која ми је остала у мислима после одласка из књижаре:

Књиге су извор знања, из књиге се учи а не са интернета! Гага је у праву - треба да више читамо књиге.

Алекса: Гага нас је научила да читамо не само књиге него и стрипове. Она каже да је то најлакши начин да се научи читање. Нису само корисни него и забавни и развијају машту.

Сигуран сам да ће Гага и ове нове клинце научити да воле књиге као што је научила и нас.

Написали Софија Мијатовић и Алекса Ђуричић

НАЈВАЖНИЈА СПОРЕДНА СТВАР НА СВЕТУ: Фудбалско првенство и сакупљање сличица

Фудбалско светско првенство се одржава једном у четири године, а ове године је Катар домаћин. То је спортска манифестација у којој се такмиче најбоље фудбалске репрезентације за титулу светског шампиона. Фудбалско првенство је велико у току.

Ове године је посебно занимљиво то што се и Србија квалификовала, али је нажалост изгубила у првом колу. Неки од највећих фаворити су били: Аргентина, Бразил, Немачка, Енглеска и Француска. Изненађење је да је Бразил изгубио од Хрватске, а Португал од Марока. На крају меча Бразил-Хрватска Нејмар је плакао, зато што му је то била последња шанса у целој каријери да освоји светско првенство. И Роналдо је плакао из истог разлога. У полуфинале су отишле следеће земље: Француска, Мароко, Хрватска и Аргентина. Очекује се да Француска или Аргентина освоје првенство, али као што смо видели до сада, све је могуће.

Једна од интересантних ствари везаних за фудбалско првенство света је и сакупљање Панини сличица. Панини сличице су стикери-налепнице на којима се налазе фудбалери и грбови тимова, стадиони на којима се игра првенство као и слике тимова који су до сада победили на светском првенству. Деца широм света сакупљају ове сличице и лепе их у посебан албум. Пошто су албуми огромни и веома је тешко попунити их, деца се мењају са другарима у школи и са пријатељима. Оне сличице које су дупликати се мењају за друге сличице које су нам потребне.

Постоји посебно место у Београду, плато код хотела Москва, где се колекционари сакупљају и размењују сличицама. Занимљиво је што се тамо сакупи више стотина људи – и дечака и девојчица, и старих и младих, и становника Србије и Београда, али и гостију из нама суседних земаља. Тамо се може отићи и размењивати сличице у свако доба дана, али најбоље је викендом око подне. Ова сакупљања и мењажа сличица постоје јако дуго, и мој тата је као дечак одлазио испред хотела Москва да се размењује сличицама. Треба напоменути да се на овом месту не размењује само сличицама фудбалера, него и другим сличицама, као што су „ЛОЛ“, Покемон и сл.

Написала Маја Вукајловић

П.С. У неизвесном финалу Аргентина је победила одличну Француску!

ИЗМЕЂУ ДВА БОЖИЋА

Божич се празнује као дан рођења Исуса Христа, сина божијег. Чињеница да представља рођење новог живота сврстава га у дечији празник, празник детињства, родитељства.

Код нас је то најрадоснији празник јер обилује обичајима који трају данима пре празника.

Иако не постоје два Божића и две Нове године, код једног дела православних верника, празници још стижу са тринаест дана закашњења.

Сви знамо да не постоји ни католички ни православни Божић, иако их многи тако називају и тако прослављају. Заправо се ради о различитом рачунању времена.

Дакле Божић у целом хришћанском свету „пада“ на исти датум - 25. децембра, а проблем је настао у коришћењу различитих календара због чега се он не слави истог дана.

Јулијански календар је увео римски цар Гај Јулије Цезар 46. године пре н.е., који је касније назван по њему.

Грегоријански календар или нови календар је почео да се користи 1582. год. када је папа Грегур (Грегориус) за његово увођење потписао булу. Зашто је била потребна реформа календара? Наиме, Земља се око Сунца не окрене за тачно 365 дана већ за 365 дана и 6 сати. Овај остатак се током времена накупља што доводи до померања датума годишњих доба и празника. Зато је уведена преступна година са којом се на сваке 4 год ова разлика скоро сасвим поништава. Ипак и на тај начин остаје мала разлика која се такође увећава са временом. Неки су ту разлику решили прелажењем на грегоријански календар.

Да ли ће се ускоро Божић на целој планети обележавати по новом грегоријанском календару, дакле 25. децембра, а не по старом јулијанском календару тринаест дана касније, односно 7. јануара? На ово питање још нема одговора.

Српска православна црква још увек користи јулијански стари календар а по њему 25 децембар је заправо 7 јануар. Поред Српске православне цркве, старог календара и за покретне и за непокретне празнике држе се још и Јерусалимска и Руска патријаршија. Пре првог светског рата, српска држава и црква, Божић су прослављале 25. децембра, по старом јулијанском календару. А онда је 1919. држава прешла на грегоријански календар.

Милутин Миланковић, српски математичар, астроном, климатолог, геофизичар, је 1923. године предложио реформу јулијанског календара. Сматра се да је Миланковићев календар најсавршенији прорачун икада направљен, али у Србији никада није заживео.

Да ли заправо постоји јаз између науке и јеванђеља, или можда страх код Срба од превеликог утицаја западне цркве?

Како год, ја за сада празнујем Нову годину 31. децембра, а онда када се већини света заврше празници, ми то понављамо све до 7. јануара.

Продужено славље, није ни ти лоше зар не?

Написала Теодора Јовановић

ПРЕПОРУКА ЗА ВИДЕО ИГРИЦЕ:

Pokémon Scarlet and Pokémon Violet су видео игрице за „role playing“ из 2022. које је основао Game Freak, а објавили Nintendo и Покемон компанија за Nintendo Switch. Они су први део девете генерације Покемон серије видео игара. Први пут најављени у фебруару 2022, објављени су 18. новембра 2022.

За разлику од претходних серија у Покемон серији, Scarlet и Violet се дешавају у отвореном свету, слично **Pokémon Legends: Arceus**. Игре се одржавају у региону Палдеа, са седиштем на Иберијском полуострву. Постоје три одвојене приче које играч може узети. Scarlet и Violet представљају 103 нова Покемона, заједно са 4 нова регионална облика, и феноменом Терастал, који омогућава Покемону да се трансформише у свој ексклузивни Тера Тип. Игре такође одржавају карактеристике из претходних модерних Покемон игара, укључујући велике отворене површине и Покемоне који се појављују у свету.

Scarlet и Violet су добиле различите критике критичара. Игре су хваљене због формуле отвореног света и приче, док су њихова графика и технички проблеми при лансирању били критиковани. Игре су продате у преко 10 милиона примерака у прва три дана, што их чини највећим Нинтендо-овим лансирањем свих времена.

Написао Вања Арскин

СТАРИ ВЕК: Да ли сте знали...

- **Египатска Краљица Нефертити**, која је живела у 14 веку п.н.е., сматра се најлепшом женом света. Њена биста, која се чува у Берлинском музеју, је најкопираније уметничко дело старог Египта. **1**

- **Јеврејски Краљ Соломон** живео је у 10 век п.н.е. био је најбогатији и најмудрији краљ свога времена. О његовој мудрости постоје многи записи а настало је и доста легенди. И данас, 30 векова после, каже се «Соломонско решење» кад желимо да кажемо да је неко паметно пресудио.

- **Вавилонски висећи вртови** су саграђени око 600 године п.н.е.. Сматрају се једним од седам светских чуда старог века. Легенда каже да их је подигао Цар Набукодоносор за вољену жену Семирамиду, мидејску принцезу, којој су недостајали брежуљци и шуме њене домовине. Археолози још нису нашли конкретне доказе постојања вртова.

- **Термопилска битка** догодила се 480.године п.н.е.. Да би спречио даљи продор персијске војске на територију савеза грчких полиса Спартански краљ Леонидис је са својих 300 најелитнијих војника дочекао краља Ксеркса. О броју персијске војске постоје различити подаци. Херодот је записао да их је било чак 2,6 милиона. Савремене научне процене кажу да је било између 120.000 - 300.000 војника. Краљ Леонидис је знао да су имали мале шансе да преживе зато је бирао само оне војнике који су имали потомке. Спартанци су успели да задрже свој положај, веома узани планински кланац Термопил, три дана и тако дају довољно времена грчкој морнарици да се организује. Навероватна храброст и борбеност Спартанаца је и данас инспирација за многе писце и сниматеље.

Написала Софија Мијатовић

МОЈ ТАТА, ЈА И ДРАКУЛА

Прошлог викенда мој тата је на фестивалу фантастике и хорора "Dead lake" добио награду «Бела Лугоши» за изузетан допринос хорор уметности. Фестивал се одржава на Палићком језеру. Тамо смо провели два дана. Палићко језеро је много лепо мада када је време овако хладно све је празно и помало страшно што и приличи једном фестивалу филмова страве.

Награда је добила име по познатом глумцу Бели Лугошију који је тридесетих година прошлог века глумио Дракулу у Холивудским филмовима. Он је, иначе, мађарског порекла и први пут је у животу глумио у представи суботичког позоришта 1918. године.

Лепо смо се провели дружећи се и са страним гостима на фестивалу тако да сам имао прилике да причам на енглеском. Све у свему овај фестивал ће ми остати у сећању као незабораван догађај.

Написао Никита Зечевић

ИНТЕРВЈУ СА ПИСЦЕМ КЊИГЕ «МАЛИ ПАС ВЕЛИКОГ СРЦА» СУНЧИЦОМ ЋИРКОВИЋ

Зашто сте почели да пишете књиге?

Ух, то је баш тешко питање! Мислим да се то догодило зато што сам прочитала пуно књига, па сам одлучила да је ред да се и ја опробам у том изазову. Никада не можемо да знамо у чему смо добри док то не пробамо. Неко је добар у писању, неко супер црта, неко може да направи кућицу за птице од гранчица... Свако нешто може. Зато је битно да се непрекидно играмо и пустимо својој машти на вољу. Па ће нас она одвести где треба. Мене је довела до мојих књига.

Да ли се нешто десило да Вас подстакне да напишете баш ту књигу?

Веровали или не, „Мали пас великог срца“ је сам некако дошао код мене, замахао репом и замолио да га напишем. И шта сам друго могла да урадим? Знате како је то када вас кученце гледа молећиво па не можете да га одбијете. И добро је да сам га послушала, јер много волим овај роман и пресрећна сам што се и деци допадају Вили и његов другар, дечак Марко.

Да ли сте били заинтересовани када сте били мали да постанете писац?

Ја сам већ од четвртог разреда знала да удем лепо да пишем, јер ме је учитељица стално хвалила и подстицала да пишем. Ја сам тад била мала и нисам баш знала тачно шта је то писање и колико је то важно за мене. Мислим да је моја учитељица то знала и да је она желела да постанем писац јер је видела да ја то могу. Учитељице су некада више у праву него што ми то можемо да замислимо!

Да ли имате пса?

Имам моју Милицу, принцезицу и паметницу. Она је једно слатко, размажено и умиљато кученце које обожава децу, људе и друге куце. Веома је важно да деца која имају љубимце прочитају овај роман, јер ће сигурно у њему наићи на многа питања која и њих муче, баш као и Марка и све одрасле из краја.

Како у деци пробудити жељу за писањем?

Жеља за писањем обично долази после читања занимљивих књига. Зато је најважније да деца увек око себе имају квалитетне, лепе и занимљиве књиге. Након тога битно је да имају са ким да разговарају о књигама и да упознају и другу децу која желе то исто. Ја сам летос за моје ђаке осмислила радионицу креативног писања и ту су настале слатке приче о уморној жаби, смотаној мачки, заљубљеном хрчку, краљу мајмуну и многим другим смешним бићима. Сви смо уживали. И иако не очекујем да ће сви моји ђаци постати писци, сигурна сам да ће им стечена вештина причања приче помоћи у неким другим областима и пословима којима се једног дана буду бавили.

Где можемо да набавимо Ваш роман?

Издавач романа „Мали пас великог срца“ је „Креативни центар“ тако да књигу сасвим сигурно можете набавити у њиховој књижари (ТЦ „Еуроцентар“, Македонска 30), на њиховом сајту, као у многим већим књижарама у граду. Ако будете имали питања за мене на која нисам одговорила, слободно ми напишите имејл на адресу romanzadecu@gmail.com и ја ћу вам одговорити.

Интервју водио Филип Кажих

УКРШТЕНИЦА: ФУДБАЛЕРИ

1. Аргентинац – Божја рука
2. Немачки капитен и голман, Мануел
3. Тренутно најбољи бразилски фудбалер
4. Тренутно најбољи француски фудбалер
5. Бразилски фудбалер, три пута освојио Светско првенство у фудбалу
6. Некада најбољи српски фудбалер, сада селектор, Стојковић Пикси
7. Главни град земље где се одржава Светско првенство у фудбалу 2022.

↓ РЕШЕЊЕ

1.									
	2.								
		3.							
4.									
5.									
		6.							
		7.							

Саставила Маја Вукајловић

МОДА – НЕКАД И САД ИЗ УГЛА ЈЕДНЕ СКОРО ПА ТИНЕЈѢРКЕ

Одећа нам говори о начину живота и култури неког народа у датом периоду. Мода се мењала кроз време.

Пеџински људи су прве одевне предмете правили од животињске коже. Како предања кажу, на овај начин они су попримали дух животиње коју су убили.

Одећа је 1940-тих морала бити једноставна и практична. Нико није могао превише да се мучи око свог изгледа када је требало победити у рату. После тога, међутим, жене су поново пожелеле лепшу одећу и таква одећа је убрзо била доступна.

Оно што је тада било модерно данас је незамисливо - нпр за излазак ван куће често су били потребни шешир и рукавице, чак и током лета.

Током 1950-их видимо нове правце у модној индустрији - хаљине су имале широке сукње и често су се користили каишеви како би се нагласио струк.

Шездесете године прошлог века је период који се сматра модном револуцијом.

Тада су жене промениле начин на који се облаче.

Данас је уобичајено да жене носе панталоне али прве женске панталоне помињу се тек 1840. године, када је почела селидба америчких емиграната са истока на запад. Из САД су у Енглеску женске панталоне стигле захваљујући Ади Вилсон која је прва предложила да се носе као вид одеће.

1990-тих – под утицајем реп музике која је помешала популарну и уличну моду, почињу да се носе широке фармерке, сличне онима које су носили у америчким затворима, са широким кошуљама и тешким црним ципелама.

Када кажемо 21. век, прва асоцијација нам је модерно, брзо време, нови начин живота, више слободе, луксуза... Шта је са модом? Наравно, и она трпи последице свих новотарија.

Е, сад, колико је мода овог периода заправо оригинална, а колико извлачење оног најбољег из свих претходних периода?

Зато ја кажем - важно је имати свој лични стил који ћеш временом надоградити.

Већ наредне године нешто ново ће бити актуелно и нема сврхе трудити се да по сваку цену имаш сваки комад гардеробе који модни стручњаци препоручују.

Данашња мода дозвољава много тога што је некада било незамисливо.

Ускоро ће Нова година, време чаролија и остварења свих жеља!

Па, уколико до сада ниси имала прилике да пробаш нешто што ти се на другима веома допада, сада је право време да то учиниш!

Написала Софија Јовановић

ПРЕДЛОГ ЗА ПЕСМУ

Стижу нам Новогодишњи и Божићни празници, па у складу с тим препоручујем песму „Last Christmas“ групе WHAM. Песма „Last Christmas“ је стара чак тридесет и осам година. Занимљиво је то што сваке године та песма изнова постаје велики хит. Други извођачи често узму ту песму и онда је обраде и певају на своји начин. Један од певача овог дуета, George Michael, касније је постао веома познат соло певач који је имао успешну каријеру до смрти 2016.

Препоручила Маја Вукајловић

Јана Бабић, ученица III/3, је освојила прво место на општинском такмичењу младих песника са песмом «мама». Честитамо Јани и њеној мами!

МАМА

Моја мама је посебна!

Њена љубав греје, а њено се срце смеје!

Она је срећна што ме има,

и са мном се хвали свима!

Она мене воли баш такву каква сам,

и жели да ми улепша сваки дан.

Кад ме грли свака брига прође,

и сан лакше на очи дође.

Када мами дам цвет,

окрене се цео свет,

Када ми она да поклончић,

полетим од среће као авиончић.

Уме некада мудро да ћути,

да нико не зна шта јој се мота по глави...

Уствари она тада решење за све прави.

Увек је ту за мене,

њена љубав може да помери стене!

Срећна сам јер је баш она моја,

и лепша ми је од дугиних боја!

Најлепши поклон на свету,

управо мама ми је дала,

моју малу секу коју волим,

иако ме од ње некад боли глава!

Написала Јана Бабић III/3

КАКО КОРИСТИТИ МОБИЛНИ ТЕЛЕФОН У ИНОСТРАНСТВУ

Ближе се полугодиште и за време распуста доста ђака ће отићи негде на зимовање. Неки од њих ће отићи у иностранство па сам питала моју сестру Ану која ради у Yettelu на шта да обратимо пажњу кад користимо мобилни телефон.

Шта значи роминг?

Роминг је услуга коришћења позива, порука и интернета у иностранству.

Која је разлика између роминга и међународног позива?

Међународни позив је када се налазиш у Србији и позиваш неки инострани број.

Шта нам помаже?

Помаже нам да останемо у контакту са пријатељима и родбином док смо на путу. На пример, док сам била у Шпанији често сам путем Вибера причала са својим пријатељима и слала им занимљиве слике.

Како то функционше?

Услов је да је на твом броју активна услуга роминга. Мој савет је да твоји родитељи пред пут контактирају мобилног оператера и изврше провере. Они ће их посаветовати како да се најповољније искористе додаци за роминг.

Да ли је то компликовано?

Није. Услуге користиш као и у Србији, с тим да оне у иностранству додатно коштају па је неопходно да се распитате о ценовнику и да замолиш родитеље да активирају тарифни додатак ради уштеде. Најбоље да разговоре и слање слика урадиш кад си прикључен на интернет објекта где си смештен.

Да ли се десила некад компликација?

Често се дешава да корисник отутује и не распита се о условима коришћења. Тада дође до ситуације да коришћењем свог интернета за пар минута направи огроман износ рачуна. Како би сте то спречили, увек замолите родитеље да се распитају код оператера о свим детаљима. Уколико планирате да не користите свој интернет искључите га у подешавању телефона (тако је најсигурније).

Написала Софија Мијатовић

КАКО ЈЕ НАСТАЛА ЛЕГЕНДА О ДЕДА МРАЗУ?

Постоји веровање да је лик Деда Мраза, какав нам је данас познат, настао по основу обичаја старих словенских племена. Како се велики светац Свети Никола код нас слави у време зимске краткодневице, а што је био велики празник код наших предака, то се верује да се из лика овог свеца развио и створио данашњи лик Деда Мраза. Ово поготово када се има у виду да је тај светац за свог живота био познат као велики добротинитељ и заштитник деце. Лик Деда Мраза је прихваћен у свим културама, а нарочито у хришћанству. Велики број деце воли овај лик, јер тада се најчешће радују због поклона које добијају.

Његов изглед и одећа се разликују од народа до народа.

Најчешће је био мршав и обучен у жуто-зелено одело које је подсећало на одоре које су носили бискупи. Данашњи изглед доброћудног дедице, седе косе и браде, у црвеном оделу нацртао је Томас Нест, амерички карикатуриста, за часопис «Харпес викли» 1863. године.

Он је сигурно један од најомиљенијих ликова у дечијем животу. Без обзира да ли верујете у његово постојање, сви се радују поклонима које добијају, а свеједно је да ли га зову Сант Никлаус, Саната Клаус, Божић Бата, Свети Никола или Деда Мраз. Да ли неко од њих долази са Северног пола или из Лапоније или из димњака, дечија машта увек чини чуда. Овај буцмасти дека са руменим образима и црвеног одела је симбол радости, среће, весела и осмеха на лицима одраслих и деце.

Написао Алекса Ђуричић

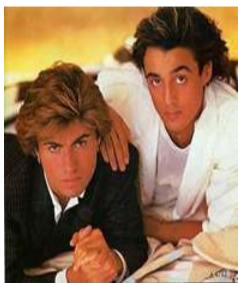

СРЕДА (WEDNESDAY)

Ако вам се допала „Породица Адамс“ сигурно ће вам се допасти и нова америчка хит серија „Среда“ која је почела да се приказује недавно на Нетфликсу. За неколико недеља је постала друга најгледанија серија на овој платформи. Ради се о жанру који има елементе комедије и хорора. Главни лик је Среда Адамс коју глуми талентована Џена Ортег. Она је после осам школа из којих су је избацили, стигла на Академију Никадвише. Среда је паметна, промућурна и саркастична девојка. Има визије које покушава да савлада. Покушава да реши низ убистава, а у исто време се труди да се снађе у новој школи и са новим другарима.

Засада има осам епизода, а већ се снима и друга сезона. Препоручујем свима који воле мистерије и натприродне силе.

Написала Асја Рушид

Чланица наше редакције Софија Мијатовић је поклонила свој цртеж азилу за коње «Старо Брдо». То је инспирисало људе око ње да направе акцију продаје мајци са аплицираним цртежом. Сав прикупљени новац од продаје мајци се донира азилу. Ако вас занима да сазнате више о акцији али и о овом јединственом азилу на нашим просторима информације можете наћи на њиховом сајту <https://starobrdo.com/> ✨
Написала Асја Рушид

«АВАТАР: ПУТ ВОДЕ»

Дана 14.12. у МТС дворани одржана је премијера дуго очекиваног наставка научнофантастиног филма „Аватар“. То је један од најгледанијих филмова икада. Тринаест година се чекало на његов наставак. Овај део говори о породици Сали, коју су поред Џејка и Нејтири чинила и њихова деца. Они беже из своје шуме како би спасли свој народ и себе невоља које их прате. Одлазе код другог племена које живи на обали океана и ту започињу нови живот. Овај део филма је већим делом сниман под водом са врло напредном технологијом. Иако је ово научнофантастични филм, има и доста емотивних делова, па се може десити и да пустите неку сузу. Написала Асја Рушид

Dvorac Svetog Nikole Mesec Božićno jutro
Draga Suzi Klemens,

Primio sam i pročitao sva pisma koja su mi poslale tvoja mama i dadilje, a koje ste im diktirale ti i tvoja mala sestra. Takođe sam pročitao sva pisma koja ste mi vi, mali ljudi, napisali svojeručno jer, iako vi ne koristite slova kojima se služe odrasli, vi pišete znacima koje razumeju sva deca svuda na svetu. Kako su sve moje mušterije na mesecu deca i koriste isključivo takva slova, jasno ti je da sam bez problema razumeo sve što ste ti i tvoja mala sestra napisale. Ipak, imao sam problema da razumem pisma koje ste vi diktirale mami i dadiljama jer, ja sam stranac i ne razumem najbolje engleski jezik. Videćeš da nisam napravio nijednu grešku kada su u pitanju pokloni koje ste ti i tvoja sestrice naručili u svojim piscima – ušao sam kroz dimnjak u ponoć dok ste spavale i lično sam ih ostavio. Obe sam vas poljubio jer ste vi dobra deca, lepo vaspitana i odnegovana i spadate u najposlušnije male ljude koje sam ikada video.

Ipak, u pismu koje ste diktirale, bilo je nekih reči koje ne poznajem i nekoliko naredžbina koje nisam mogao da isporučim jer su nam nestale zalihе. Naša poslednja kuhinja za lutke je otišla siromašnoj devojčici na severnjači, hladnoj zemlji iznad Velikog Medveda. Neka ti mama pokaže tu zvezdu, a ti možeš da kažeš: "Mala Pahuljice" (jer tako se devojčica zove) "Drago mi je da si ti dobila nameštaj jer ti je potreban više nego meni". Ti, napiši to svojim snovima, i Pahuljica će ti odgovoriti. Ako samo budeš odgovorila, možda te ne čuje. Neka tvoje pismo bude lako jer putuje daleko, a poštarina je skupa.

U pismu tvoje mame bilo je nekoliko reči koje nisam razumeo. Da li je pisalo "kamion pun odeće za lutke"? Pozvoniću na tvoja kuhinjska vrata oko 9h ovog jutra da proverim, ali ne niko ne sme da me vidi osim tebe. Kada čuješ zvono, zaveži Džordžu oči i pošalji ga da otvori vrata. Moraš mu reći da mora da hoda na vrhovima prstiju i ne govori ni reč ili će jednog dana umreti. Ti moraš da odeš do sobe tvoje sestrice i popneš se na stolicu ili na dadiljin krevet i prisloniš uvo na cev koja vodi do kuhinje. Kada čuješ da sam izvnuo kaži u cev: "Dobrodošao, Deda Mraze!". Onda ću te pitati da li su naručila odeću. Ako kažeš da, zanimae me koje boje želiš da bude. Neka ti mama pomogne da izabereš lepu boju jer moraš da mi kažeš svaki detalj koji želiš da dobiješ. Na kraju, kada budem rekao: "Zbogom i srećan Božić moja mala Suzi Klemens", ti moraš da odgovoriš: "Zbogom, dobri, stari Deda Mraze i molim te kaži Pahuljici da ću noćas gledati u njenu zvezdu i ona mora da gleda dole na mene – biću kod zapadnog prozora i svake vedre večeri gledaću ka njenoj zvezdi i govoriti: "Znam da je tamo neko kao ja." Onda moraš da do biblioteke i kažeš Džordžu da zatvori sva vrata osim onih izlaznih i svi morate da budete mirni i tihi još nekoliko trenutaka. Otići ću na mesec da uzmem tvoje stvari i za nekoliko trenutaka ću se spustiti niz dimnjak i ostaviću ti poklon. Ljudi mogu da pričaju ako žele sve dok ne čuješ moje korake u hodniku. Onda im kaži da budu tihi sve dok se ne popnem uz dimnjak. Možda me uopšte nećeš ni čuti – ako se to desi, slobodno virni kroz ključaonicu vrata u trpezariji i u jednom trenutku ćeš videti svoj poklon pod jelkom. Ako ostavim sneg u holu, kaži Džordžu da to obriše, ali ne metlom nego krpom. U suprotnom će jednom umreti. Moraš da ga nadgledaš kako ne bi učinio neku glupost i izložio se opasnosti.

Ako ostavim tragove čizama na mermuru, Džordž ne sme da ih obriše. Neka ostanu kao znak sećanja na moju posetu. Kada god ih pogledaš ili nekome pokažeš, setićeš se da treba da budeš dobra devojčica.

Zbogom za nekoliko minuta, tj. dok ne dođem i zazvonim na tvoja kuhinjska vrata.

Voli te, Deda Mraz (koga ljudi nekada zovu i "Čovek sa meseca")

Uz ovo divno pismo koje je Mark Twen, slavni pisac (Toma Sojer), napisao svojoj trogodišnjoj ćerki pretvarajući se da je Deda Mraz, redakcija novina «Smekeri i smizle javljaju» želi svima SREĆNU NOVU GODINU i da se svima ispod jelki nađe bar neki poklon sa spiska!

СРЕЋНА НОВА ГОДИНА नववर्षस्य शुभाशया: HAPPY NEW YEAR 새해 복 많이 받으세요 С НОВЫМ ГОДОМ SUNUH
JADIDAH SAEIDUH FROHES NEUES JAHR GLEDILEGT NYTT ÅR HEAD UUT AASTAT
FELIZ AÑO NUEVO BUON ANNO YENİ YILIN KUTLU OLSUN 明けましておめでとうございます BOLDOG ÚJ ÉVET
ŠTASTNÝ NOVÝ ROK BONNE ANNÉE TE TAU HOU EYTYXIZMENO TO NEO ETOΣ GOTT NYTT ÅR